

det er rigtigt. Derimod mener jeg, at man kan spare Posten i Grækenland, i hvert Fald foreløbig, thi jeg tror ikke, Grækenland kommer til at spille nogen større Rolle for Danmark, hverken økonomisk eller politisk.

Den højtærede Minister foreslaar endvidere Oprettelse af et Gesandtskab i Svejts og et Gesandtskab i Holland. Hidtil har vor Gesandt i Italien varetaget vore Interesser i Svejts, og Gesandten i Belgien har varetaget vore Interesser i Holland. Det forekommer mig, at begge Steder maa den gamle Ordning kunne fortsættes. Særlig gælder dette for Holland og Belgien, thi mellem disse to Landes Hovedstæder er der saa kort en Afstand, at vi foreløbig maa kunne spare os Udgiften til en Gesandtskabspost det ene Sted. Vanskeligere kan det maaske blive at spare den foreslaaede Gesandt i Svejts, fordi Svejts bliver Hovedsædet for Folkenes Forbund — det er i hvert Fald et Forhold, som taler til Fordel for Ministerens Forslag —, men da vi befinder os i en saadan Situation, at vi skal vise den yderste Sparsommelighed, mener jeg, der er Mulighed for i disse to Tilfælde at spare betydelige Beløb.

Endelig vil jeg mene, at det ogsaa er muligt at spare Gesandten i Japan — det Mindretal i Kommissionen, hvortil jeg hører har udtalt sig herfor. Der er ganske vist en lang Vej fra Peking til Tokio, men hidtil er det jo gaaet meget godt med een Gesandt for de to Lande, og jeg kan ikke se, at de Interesser, vi har i Japan, er saa store, at vi behøver at ofre de Penge, der her er Tale om, til en særlig Gesandt i Japan.

Derimod kan jeg tiltræde de Forslag, som er stillede vedrørende Oprettelse af nye Poster i Sydamerika, Canada samt engelsk og hollandsk Indien. Alle disse Steder har Danmark uden Tvivl meget store økonomiske Interesser. Særlig i Canada og Sydamerika har vi meget store Emigrantinteresser, og det er selvfølgelig af Betydning, at Danmark har en Repræsentation i Lande, hvor der findes en stor dansk Befolkning.

Den Stilling, jeg her indtager overfor de foreliggende Forslag, mener jeg, Udenrigsministeriet maa erkende for at være meget saglig. Selv om vi ønsker at stryge de faa Poster, jeg her har nævnt, fordi vi mener, der er Grund til at spare, maa man dog indrømme, at vi fra vor Side viser stor Viljighed til at imødekomme berettigede Interesser paa dette Omraade.

Angaaende Ministeriets indre Organisation er der jo ikke opnaaet fuldstændig Enighed, idet Kommissionen paa et Par Punkter har delt sig i Flertal og Mindretal — dog er Grupperne ikke meget forskellige i Tal, og Mindretallene er i de fleste Tilfælde hentede fra alle Lejre, i hvert Fald er der baade konservative, radikale og socialdemokratiske Medlemmer indenfor Mindretallene. Saa godt som hele Kommissionen har været enig om, at det vilde være ønskeligt at sætte en Direktør i Spidsen for hele Styret og opheve de to Departementschefembeder. Ministerens Begrundelse herfor er den, at en saadan Ordning vil skabe mere Enhed og Fasthed i Ledelsen, og at en saadan Direktør vil faa et bedre Overblik over Forholdene baade indenfor Ministeriets Rammer og i Udlandet, saa at Udenrigsministeriet derved vil blive bedre rustet til at bedømme Udviklingen i Verden. Denne Betragtning maade jeg fuldt ud anerkende. Jeg skal imidlertid ikke komme dybt ind paa den Uenighed, der skiller os vedrørende Direktørposten, idet jeg antager, at det ærede Medlem Hr. Fraenkel vil komme udførligt ind paa dette Spørgsmaal. Kun skal jeg bemærke, at naar det Mindretal, hvortil jeg hører, ønsker, at Direktøren første Gang skal tages udenfor det, som jeg kan kalde den diplomatiske Karriere, idet det bør være en Mand, som hentes fra Erhvervslevet, eller som har en nationaløkonomisk Uddannelse, saa er det et Krav, hvorved vi yderligere vil underbygge hele vor Opfattelse af Udenrigspolitikken, som er den, at det skal være Erhvervspolitikken, der skal være det afgørende, og det synes vi bedst er sikret ved den første Gang at sikre os en Direktør, der er hentet udefra. Nu ved jeg vel, og den Indvending hørte jeg ogsaa fra Regeringspartiets ærede Ordfører Hr. Moltesen, at det kan være vanskeligt at finde en saadan Mand udenfor Ministeriet, og deri kan, det indrømmer jeg fuldt ud, det ærede Medlem have nogen Ret; det kan maaske være vanskeligt at finde en saadan Mand. Jeg tror dog ikke, det er saa vanskeligt. Jeg tror nemlig, at der indenfor vor Handelsverden og Industri-verden og Finansverden og indenfor den akademiske Verden, ja, endogsaa indenfor det, man kalder Arbejdsverdenen, findes Personer, som man med Rette kan sige er meget dygtige Mænd, og som maaske kunde egne sig til at beklæde dette Embede. Det er nu min Opfattelse, men jeg gentager her, som jeg sagde straks,